

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobců: **a) RNDr. Š. N.**, bytem L., zastoupen Mgr. Martinem Vondroušem, advokátem se sídlem Liberec, 5, 8. března 21/13, **b) L. N.**, bytem L., zastoupen Ing. Vilémem Daňkem, Ph.D., LL.M., patentovým zástupcem se sídlem Praha 2, Vinohradská 45, **c) RNDr. J. P.**, bytem R., zastoupen Mgr. Martinem Vondroušem, advokátem se sídlem Liberec, 5, 8. března 21/13, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, za účasti této osoby zúčastněné na řízení: FENIX Protector s.r.o., IČ: 028 19 392, se sídlem Mokrovraty 30, zastoupen JUDr. Robertem Šulcem, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, Národní 21, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 4.10.2011, zn. sp.: PVZ 2003-34588, č.j.: PVZ 2003-34588/42812/2010/ÚPV

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobci se podanou žalobou domáhali přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byl zamítnut jejich rozklad a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 8.7.2010 č.j. PVZ 2003-34588/7173/2010/ÚPV, kterým byl zamítnut jejich návrh na výmaz průmyslového vzoru č. 32088 o názvu „Tlumok s odnímatelnými bočními kapsami“ (dále též „průmyslový vzor“ či „předmětný průmyslový vzor“), jehož vlastníkem byl M. H., jak vyplývá z rejstříku průmyslových vzorů.

Nejprve žalobci zrekapitulovali skutkový stav a uvedli, že dne 8.2.2010 podali dle § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 207/2000 Sb., zákon o ochraně průmyslových vzorů ve znění rozhodném (dále jen „zákon o ochraně průmyslových vzorů“) návrh na výmaz průmyslového vzoru, neboť ze zapsaného průmyslového vzoru, resp. z jeho přihlášky nelze jednoznačně poznat jeho podstatu. Průmyslový vzor zde není zachycen ze všech úhlů a nejsou poskytnuty pohledy na veškeré části výrobku vizuálně seznatelné informovaným uživatelem při běžném užívání. Avšak správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 8.7.2010 tento návrh zamítl, neboť neshledal důvody k jeho výmazu. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podali žalobci rozklad, který byl žalobou napadeným rozhodnutím zamítnut.

Předně žalobci v žalobě nesouhlasili s právním posouzením průmyslového vzoru žalovaným, který jej definoval tak, že se o průmyslový vzor jedná vždy, když je možné z jeho názvu a vyobrazení dovodit o jaký předmět či výrobek se jedná. Žalobci trvají na opačném názoru, že průmyslový vzor musí být jednoznačně specifikován již v přihlášce a jejích přílohách takovým způsobem, aby nemohlo dojít k záměně či nutnosti cokoli dovozovat.

Poukázali na § 35 zákona o ochraně průmyslových vzorů, v němž je upraven požadavek úplnosti a jednoznačnosti průmyslového vzoru. Z citovaného zákonného ustanovení lze dovodit potřebu vyobrazení průmyslového vzoru tak, aby z něj byla jednoznačně patrná jeho podstata. Tato podmínka v daném případě není zcela splněna, neboť výrobek, jenž je předmětem průmyslového vzoru č. 32088, není z přiložené fotodokumentace zcela seznatelný a jednoznačný.

Dále uvedli, že správní orgán I. stupně v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí odkázal na směrnici Evropského společenství ES č. 98/17, v níž je uvedena definice průmyslového vzoru. Dle směrnice je výrobek nutný jako nosič vizuálně vnímatelných znaků, které mají být předmětem zápisu a ochrany, neboť ochrana průmyslovým vzorem se nevztahuje na výrobek jako takový, ale na design, který výrobek nese. Proto se žalobci domnívají, že vzhledem k tomu, že předmětem ochrany průmyslového vzoru jsou vnímatelné znaky výrobku, je zde nutnost vyšší specifikace a jednoznačného popisu k tomu, aby nemohlo dojít k záměně či zneužití průmyslového vzoru a aby bylo dostatečně jasné, jaké vnímatelné znaky jsou pod ochranou průmyslového vzoru, což u průmyslového vzoru č. 32088 není splněno.

Žalobci rovněž namítali nemožnost opakované výroby průmyslového výrobku, tj. podle posuzovaného průmyslového vzoru nelze opakovaně zhotovovat výrobky. Aby bylo možné opakovat výrobu, musí být vnější úprava výrobku vyjevena úplně a jednoznačně, tj. z vyobrazení výrobku musí být seznatelný jeho celý povrch a současně tato vyobrazení nesmí být nejednoznačná. V daném případě tato podmínka splněna není, neboť k předmětné přihlášce byly připojeny pouze vyobrazení, na kterých není výrobek zachycen ze všech úhlů, a nejsou tedy poskytnuty pohledy na všechny části výrobku.

Poslední žalobci uplatněná námítka spočívala v tvrzení, že u vyobrazení průmyslového vzoru na fotografiích očíslovaných 1.2 a 1.3, se nejedná o fotografie totožného objektu. Přední a zadní pohled na výrobek se liší v horních bočních kapsách, neboť zde chybí boční kapsa.

Žalobci žádali, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil zpět žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Odmítl právní názor žalobců spočívající v nezbytnosti naprosté jednoznačnosti a úplnosti vyobrazení průmyslového vzoru v rejstříku. Zdůraznil, že ochrana průmyslového vzoru je dána vyobrazením znaků, které jsou z ochranného dokumentu seznatelné. Pokud přihlašovatel předloží vyobrazení průmyslového vzoru, které sice není úplné, ale přesto je schopné zápisu do rejstříku, vytváří se právní stav, kdy se po zápisu průmyslového vzoru do rejstříku může domáhat ochrany v rozsahu, který z vyobrazení vyplývá.

Tomuto výkladu pojmu průmyslového vzoru odpovídá i obsah směrnice Evropského společenství ES č. 98/17, neboť z ní vyplývá, že průmyslovým vzorem není výrobek, ale jeho vnímatelné znaky.

Nesouhlasil s námitkou nemožnosti opakovaně předmětný průmyslový vzor vyrábět. Uvedl, že znak „opakovatelnosti“ využívání předmětu průmyslových práv souvisí s podstatou ochrany takového práva, která by bez možnosti reprodukce předmětu průmyslových práv byla bez ekonomického významu. Poukázal na tu skutečnost, že vyobrazení průmyslového vzoru nenahrazuje výrobní výkresy či jinou výrobní dokumentaci.

Popřel tvrzení žalobců o rozdílnosti výrobku vyobrazeného na fotografiích předmětného průmyslového vzoru pod čísly 1.2. a 1.3. Uvedl, že rozdílnost předního a zadního pohledu na tlumok je podstatou předmětného průmyslového vzoru, neboť se jimi demonstruje vnější úprava výrobku – tlumoku s odnímatelnými kapsami. Pokud by totiž na všech vyobrazeních byl tlumok znázorněn s kapsami, nebyla by pak jeho podstata, spočívající v odnímatelnosti kapes, patrna.

Žalovaný žádal soud, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V replice ze dne 26.3.2012 žalobci pouze zopakovali námitky již uplatněné v žalobě.

Osoba zúčastněná na řízení se připojila k návrhu žalovaného na zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření k věci samé uvedla, že řízení o přihlášce a registrace průmyslového vzoru proběhly zcela standardním způsobem, a to včetně průzkumu přihlášky průmyslového vzoru. Registrace průmyslového vzoru nebyla pouze formální, ale správní orgán I. stupně posuzoval splnění zápisné způsobilosti průmyslového vzoru.

Vyobrazení průmyslového vzoru ve smyslu § 35 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně průmyslových vzorů, bylo zcela dostatečné, když zejména z vyobrazení průmyslového vzoru lze jednoznačně poznat jeho podstatu a reprodukovat ji.

Dále poukázala na skutečnost, že společností S.P.M. Liberec s.r.o., vlastněná žalobci, dlouhodobě porušuje nehmotná majetková práva osoby zúčastněné na řízení.

Při ústním jednání před soudem účastníci řízení i osoba zúčastněná na řízení setrvali na svých dosavadních procesních stanoviscích a odkázali na svá předchozí písemná podání. Právní zástupkyně žalobců a) a b) vzala návrhy na provedení důkazů navržených v žalobě zpět. Soud tedy žádné dokazování v řízení neprováděl.

Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 2 písm. a) zákona o ochraně průmyslových vzorů pro účely tohoto zákona se rozumí průmyslovým vzorem vzhled výrobku nebo jeho části, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení.

Podle § 2 písm. b) zákona o ochraně průmyslových vzorů pro účely tohoto zákona se rozumí výrobkem průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět, včetně součástí určených k sestavení do jednoho složeného výrobku, obal, úprava, grafický symbol a typografický znak, s výjimkou počítačových programů.

Podle § 3 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů průmyslový vzor je způsobilý ochrany, je-li nový a má-li individuální povahu.

Podle § 10 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů rozsah ochrany je dán vyobrazením průmyslového vzoru tak, jak je zapsán v rejstříku (§ 38) s výjimkou znaků, které jsou předurčeny technickou funkcí průmyslového vzoru, nebo znaků, které musí být nutně reprodukovány v přesném tvaru a rozměrech, aby mohl výrobek, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na kterém je aplikován, být mechanicky spojen s jiným výrobkem nebo umístěn do jiného výrobku, kolem něj nebo proti němu tak, aby oba výrobky mohly plnit svou funkci. Do rozsahu ochrany vyplývající ze zápisu průmyslového vzoru spadá každý průmyslový vzor, který nevyvolává u informovaného uživatele odlišný celkový dojem.

Podle § 35 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů má-li přihláška průmyslového vzoru založit právo přednosti, musí obsahovat

- a) žádost o zápis průmyslového vzoru do rejstříku,
- b) jméno a příjmení nebo obchodní firmu přihlašovatele a adresu trvalého pobytu nebo místa podnikání, je-li přihlašovatelem osoba fyzická, a obchodní firmu nebo název a sídlo, je-li přihlašovatelem osoba právnická,
- c) vyobrazení každého průmyslového vzoru, o jehož zápis je v přihlášce žádáno, z něhož lze jednoznačně poznat podstatu průmyslového vzoru a které lze reprodukovat.

Podle § 27 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně průmyslových vzorů zapsaný průmyslový vzor Úřad vymaže z rejstříku, jestliže průmyslový vzor neodpovídá pojmu průmyslového vzoru podle § 2.

Soud o věci uvažil takto:

Podstatou sporu je posouzení, zdali je žalobou napadené rozhodnutí nezákonné pro nesprávné právní posouzení zapsaného průmyslového vzoru osoby zúčastněné na řízení „Tlumok s odstranitelnými bočními kapsami“, jako předmětu ochrany dle zákona o ochraně průmyslových vzorů.

K tomu z obsahu spisového materiálu, odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a vyjádření žalovaného k podané žalobě vyplynulo, že dne 6.4.2004 správní orgán I. stupně zapsal pro osobu zúčastněnou na řízení předmětný průmyslový vzor, s právem přednosti ke dni 25.4.2003. Jednalo se o průmyslový vzor č. 32008, byl určen jako tlumok a byl zapsán se třemi níže uvedenými vyobrazeními ve formě fotografií v pohledech bočním, čelním a zadním.

1.1

1.2

1.3

Dne 6.2.2010 žalobci podali správnímu orgánu I. stupně návrh na jeho výmaz dle § 27 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových práv. Důvody podání návrhu byly jak tvrzení, že přihláška předmětného průmyslového vzoru nesplňuje náležitosti § 35 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně průmyslového vzoru, tak že předmětný průmyslový vzor nesplňuje náležitosti dle § 2 písm. a), b) zákona o ochraně průmyslových vzorů.

Správní orgán I. stupně dne 8.7.2010 návrh žalobců zamítl, neboť dospěl k názoru, že předmětný průmyslový vzor byl zobrazen v třírozměrném předmětu, který lze označit jako tlumok v konkrétním vzhledovém provedení. Z vyobrazení je seznatelný minimálně tvar a

linie batohu, barva a zdobení. Z povahy předmětu – tlumok či batoh, je dále zjevné, že se jedná o výrobek, tj. řemeslně nebo průmyslově vyrobený předmět. Z výše uvedeného vyplývá, že zápis č. 32008 splňuje podmínky § 2 zákona o ochraně průmyslových vzorů, čímž tento odpovídá definici průmyslového vzoru dle § 27 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně průmyslových vzorů. Zdůraznil, že všechna tři zapsaná zobrazení průmyslového vzoru umožňují zjistit znaky průmyslového vzoru jako je tvar, obrys i barva či materiál. Zápisem jsou chráněny ty znaky výrobku, které jsou seznatelné z vyobrazení průmyslového vzoru v zapsaném znění.

V rozkladu ze dne 11.8.2010 žalobci argumentují obdobně jako v podané žalobě. Žalovaný rozklad zamítl žalobou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění uvedl, že z vyobrazení č. 1.1 až 1.3 předmětu napadeného průmyslového vzoru je zjevné, že se jedná o průmyslově či řemeslně vyrobený předmět, čímž jej lze považovat za skutečný výrobek a splňuje zákonnou podmínku dle § 2 písm. b) zákona o ochraně průmyslových vzorů. Dále konstatoval, že průmyslový vzor je na třech fotografiích vyobrazen v podobě souboru vizuálně vnímatelných znaků jako je tvar, obrys, barva nebo materiál, čímž splňuje § 2 písm. a) zákona o ochraně průmyslových vzorů. Tento soubor znaků představuje vzhled skutečného výrobku. Tlumok je tedy průmyslovým vzorem, tj. konkrétní prostorovou úpravou výrobku tak, jak vyžaduje zákonná definice průmyslového výrobku dle § 2 zákona o ochraně průmyslových vzorů.

K argumentům žalobců, zda jde o vzhled celého předmětu, uvedl, že se jedná o výrobek, jehož všechny strany jsou zaobleny směrem ven, kromě spodní strany, která však zpravidla nenesé žádné zvláštní vzhledové znaky, lze s určitostí konstatovat, že v předmětném případě jsou zvolené pohledy ze dvou vzájemně protilehlých směrů a jednoho k nim kolmého směru pro získání povědomí o vzhledu celého výrobku postačující, neboť vzhledem k absenci rovných ploch na výrobku neexistují na vyobrazeních zhotovených z výše uvedených směrů z hlediska vzhledových znaků hluchá místa, a počet vyobrazení je tudíž dostačující.

K požadavku žalobců, aby byl výrobek jako nosič průmyslového vzoru zdokumentován v přihlášce průmyslového vzoru v naprosté úplnosti, uvedl, že se jedná o požadavek na ideální stav, kterého prakticky lze jen obtížně dosáhnout. V praxi obvykle důvěřuje přihlašovatel, pokud nic nenasvědčuje o opaku, že deklarované shodnou první číslicí označené pohledy jsou pohledy na tentýž průmyslový vzor a že o žádné varianty průmyslového vzoru nejde. Obdobně bylo postupováno při řízení o zápisu průmyslových vzorů č. 29798, č. 34247, č. 34686 apod., jejichž spoluvlastníky jsou žalobci.

Zdůraznil, že průmyslový vzor chrání složený výrobek, který je v rozloženém stavu tvořen tělem tlumoku a odnímatelnými bočními kapsami, vzájemně fyzicky nespojenými částmi, které umožňují rozebrání a nové sestavení výrobku. Jeho součástky mohou být vyměňovány či nahrazovány. Fotografie č. 1.3. nepředstavuje výrobek ve funkční poloze, ale výrobek rozložený. Z jehož vyobrazení je zřejmý původ členitého a nerovnoměrného průběhu bočních linií. Konkrétně jde o detailní pohled na předmět ochrany, z něhož je patrné umístění upevňovacích zipů. Tedy průmyslový vzor byl zapsán pro jediný výrobek – tlumok s odnímatelnými bočními kapsami, kdy vnější vzhled tohoto výrobku je charakterizován obrysem a liniemi na fotografiích č. 1.1 a 1.2. Foto č. 1.3. bylo použito pro vysvětlení původu členitého a nerovnoměrného průběhu bočních linií tlumoku s odnímatelnými bočními kapsami.

Žalovaný odmítl tvrzení žalobců, že průmyslový vzor si činí nárok na ochranu blíže nedefinované množiny variant. Z § 35 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně průmyslových vzorů, vyplývá, že má-li přihláška průmyslového vzoru založit právo přednosti, musí obsahovat vyobrazení každého průmyslového vzoru, o jehož zápis je v přihlášce žádáno, z něhož lze jednoznačně poznat podstatu průmyslového vzoru a které lze reprodukovat. Předmět ochrany nelze vykládat se zobecněním tak, aby rozsah ochrany zapsaného průmyslového vzoru

zahrnoval neurčené množství dalších jeho konkrétních vzhledových úprav. Rozsah ochrany napadeného průmyslového vzoru je definován třemi vyobrazeními 1.1 až 1.3 napadeného průmyslového vzoru tak, jak byla zapsána do rejstříku; žádné další varianty do ochrany tohoto průmyslového vzoru nejsou zahrnuty.

Žalovaný se vyjádřil k výkladu § 2 zákona o ochraně průmyslových vzorů v souvislosti se směrnicí Evropského společenství ES č. 98/17. Směrnice jako rámcový předpis v preambuli sděluje, že musí být zajištěny jednotné podmínky ochrany na vnitřním trhu, a proto je třeba poskytnout jednotnou definici průmyslového vzoru. Konkrétně ačkoliv výrobek musí být přítomen, ochrana průmyslovým vzorem se nevztahuje na výrobek jako takový, ale na design, který výrobek nese a který je chráněn i proti „ztělesnění“ v jiném výrobku nebo aplikaci na jiném výrobku. Výrobek je tedy pouze nutný jako „nosič“ vizuálně vnímatelných znaků, které mají být předmětem zápisu a ochrany.

Žalobní námitky nejsou důvodné.

Předně žalobci namítali, že správním orgánem I. stupně zapsaný průmyslový vzor č. 32088 nazvaný „Tlumok s odnímatelnými bočními kapsami“, neodpovídá pojmu průmyslového vzoru podle § 2 zákona o ochraně průmyslových vzorů. Soud však tento názor nesdílí a poukazuje na vyčerpávající a zcela přiléhavé odůvodnění pojmu průmyslový vzor učiněné správními orgány.

Ustanovení § 2 písm. a) zákona o ochraně průmyslových vzorů jednoznačně definuje průmyslový vzor jako *vzhled výrobku nebo jeho části*, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení. Výrobek se přitom podle § 2 písm. b) téhož zákona rozumí mj. též průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět. Soud ve shodě s názorem žalovaného nemá žádné pochybnosti o tom, že tlumok s odnímatelnými kapsami, jehož vzhled osoba zúčastněná na řízení přihlásila k ochraně jakožto průmyslový vzor, je průmyslově či řemeslně *vyrobeným předmětem*. Z vyobrazení zachycujících vzhled výrobku (tlumoku) je nade vší pochybnost zřejmé, že se nejedná o nezpracovanou surovinu či živý organismus, ale o uměle vyrobený produkt (předmět). Tuto nepopiratelnou skutečnost ostatně žalobci žádným relevantním argumentem nezpochybňují.

Dále výrobek, který osoba zúčastněná na řízení označila názvem „Tlumok s odnímatelnými bočními kapsami“ má určitý vzhled, tj. vizuální podobu vnímatelnou zrakem. Vzhled tlumoku byl v přihlášce průmyslového vzoru zachycen na výše uvedených fotografiích označených čísly. Poté, co správní orgán I. stupně přihlášce osoby zúčastněné na řízení vyhověl a zapsal předmětný průmyslový vzor do rejstříku průmyslových vzorů jako průmyslový vzor č. 32088 o názvu „Tlumok s odnímatelnými bočními kapsami“, platí v souladu s § 10 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., že rozsah ochrany napadených průmyslových vzorů je dán jejich vyobrazením tak, jak je zapsáno v rejstříku. Zapsaným „vyobrazením“ napadeného průmyslového vzoru, který zároveň vymezuje rozsah jeho ochrany, jsou v daném případě výše uvedené fotografie.

Nesouhlasnou argumentaci žalobců lze v podstatě shrnout tak, že se v daném případě nejedná o naplnění zákonného pojmu průmyslového vzoru, protože fotografiemi předmětného průmyslového vzoru nebyl daný výrobek jednoznačně a nezaměnitelně specifikován, neboť jej nezobrazují ze všech úhlů pohledu. Tato argumentace je nesprávná a nemá oporu v zákoně o ochraně průmyslových vzorů. Zákon nepožaduje, aby průmyslový vzor chránil kompletní vzhled celého výrobku. Naopak v § 2 písm. a) výslovně stanoví, že pro účely tohoto zákona může být průmyslovým vzorem také *vzhled (pouze) části výrobku*. Již z toho plyne

neopodstatněnost požadavku žalobců, aby vyobrazení průmyslového vzoru vždy nutně zachycovalo vzhled celého výrobku „ze všech úhlů“ pohledu.

Správnost výše uvedeného závěru lze názorně demonstrovat na jiném příkladu. Výrobce brýlových obrouček se jistě může domáhat ochrany jím vytvořených extravagantních a originálních postranic brýlí, které také tvoří pouze část celého výrobku, tím, že jejich vzhled přihlásí k ochraně jako průmyslový vzor. Protože se mu nejedná o ochranu vzhledu celého výrobku, ale výlučně o ochranu vzhledu konkrétní části výrobku (postranic brýlí), jeho přihláška průmyslového vzoru logicky nebude obsahovat vyobrazení kompletních brýlí ze všech stran. Pokud by tak učinil a v přihlášce zobrazil celé brýlové obroučky a nikoliv pouze postranice, o jejichž ochranu usiluje, pak by po zápisu průmyslového vzoru do rejstříku byl průmyslový vzor spojen též s konkrétním tvarem výrobku (brýlových obrouček) jako celku. Jinými slovy, záleží pouze na přihlašovatel, aby v přihlášce vymezil rozsah vyobrazení průmyslového vzoru, které má být předmětem ochrany dle zákona o ochraně průmyslových vzorů.

Z vyobrazení průmyslového vzoru, o jehož zápis je v přihlášce žádáno, musí být podle § 35 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně průmyslového vzoru, jednoznačně seznatelná podstata průmyslového vzoru a jeho vyobrazení musí být též reprodukovatelné. Soud má ve shodě s názorem žalovaného za to, že podstatu napadeného průmyslového vzoru, tedy vnější vzhled výrobku označeného jako „tlumok s odnímatelnými bočními kapsami“, výše uvedené fotografie znázorňují dostatečně určitě. Tyto fotografie zřetelným způsobem zachycují znaky linií tlumoku, jeho vnější obrys, vnější barevné provedení i tvar. Konkrétně fotografie č. 1.1. zachycuje boční vnější vzhled - linie tlumoku, jeho obrysy, vnější barevné provedení a tvar. Fotografie č. 1.2. zobrazuje přední vnější vzhled - linie tlumoku, jeho obrysy, vnější barevné provedení a tvar.

Fotografie č. 1.3. rovněž zobrazuje přední vnější vzhled - linii tlumoku, ale nepředstavuje výrobek ve funkční poloze, nýbrž rozložený výrobek. Soud shodně se žalovaným uvádí, že z poslední fotografie je patrný původ členitého a nerovnoměrného průběhu bočních linií. Konkrétně jde o detailní pohled na předmět ochrany, z něhož je patrné umístění upevňovacích zipů. Předmětný průmyslový vzor byl zapsán pro jediný výrobek – tlumok s odnímatelnými bočními kapsami, kdy vnější vzhled tohoto výrobku je charakterizován obrysem a liniemi na fotografiích č. 1.1 a 1.2. Foto č. 1.3. bylo použito pro vysvětlení původu členitého a nerovnoměrného průběhu bočních linií tlumoku s odnímatelnými bočními kapsami. S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že soud nevešel ani na námitku žalobců spočívající v tvrzení, že vyobrazení průmyslového vzoru na fotografiích č. 1.2 a 1.3, nejsou fotografiemi totožného objektu.

Fotografiemi č. 1.1 až 1.3 zachycený vzhled daného výrobku plně koresponduje zákonem stanovenému vymezení pojmu průmyslový vzor podle § 2 písm. a) zákona o ochraně průmyslových vzorů. Soud pro úplnost dodává, že uvedené ustanovení obsahuje toliko demonstrativní výčet znaků, které charakterizují vzhled určitého výrobku, když hovoří *zejména* o znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury *nebo* materiálů výrobku. To znamená, že vyobrazení průmyslového vzoru v jeho přihlášce, z něhož má být podle § 35 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů, jednoznačně seznatelná podstata průmyslového vzoru, tj. vzhled konkrétního výrobku nebo jeho části, nemusí nutně znázorňovat všechny tyto znaky zároveň.

Soud považuje za lichou také námitku žalobců týkající se nemožnosti opakované reprodukce předmětného průmyslového vzoru. Již samo jeho vyobrazení zachycené na

fotografiích připojených k přihlášce průmyslového vzoru je možné dále reprodukovat, o čemž svědčí i tento rozsudek, neboť obsahuje reprodukci totožných vyobrazení. Soud pro úplnost uvádí, že žalobci nikterak neprokázali své tvrzení, že by výrobek chráněný napadeným průmyslovým vzorem nebylo možno opakovaně vyrobit.

Lze shrnout, že vyobrazení napadeného průmyslového vzoru, tak jak je zachyceno na výše uvedených fotografiích, plně vyhovuje zákonem stanovené definici pojmu průmyslový vzor ve smyslu § 2 zákona o ochraně průmyslových vzorů, a žádné pochybnosti o podstatě průmyslového vzoru z hlediska jednoznačnosti jeho vymezení nevyvolává. Předmětné fotografie dostatečně jasně a určitě zobrazují vizuálně vnímatelné znaky, které jsou příznačné pro vzhled daného výrobku, a tím vymezují, jaké znaky jsou pod ochranou průmyslových vzorů hromadně zapsaných pod č. 32008.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Protože žalobci nebyli ve sporu úspěšní a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V daném případě soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 25. března 2015

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.